

Niculina Gheorghită

Introducere	13
Trilogia Bucuriei	15
Cartea 1: Regăsirea puterii interioare	15
Pasul 1: Regăsirea puterii interioare	17
Pasul 2: Sindrul „salvatorului” ne îndepărtează de Sinele Divin	23
Pasul 3: Amintirea de viață și înțelegerea puterii interioare	33
Regăsirea puterii interioare	39
Pasul 4: Lipsa de creațivitate determină depresie și inhibă Sinele Divin	47
Pasul 5: Trăiește viața conștiinței Ediția a II-a	55
Pasul 6: Când trăiești în prezent ești conectat(ă) la Sinele tau Divin	63
Pasul 7: Cum ne creștem viitorul?	71
Pasul 8: Bucuria împlinirii stării supradimensionale de a fi	79
Cartea 2: Bucuria de a trăi fără înșeță	89
Pasul 1: Conștientizarea faptului că nu trăiești autentic	91
Pasul 2: Descoperirea mișcărilor	99
Pasul 3: Îertarea și eliberarea din trecut	109
Pasul 4: Lucrul cu mintea ta pentru a trece următoarele perioade de limitate	117
Pasul 5: A trăi cu sine în nouă viață	131
Pasul 6: Bucuria stării de „A FI” autentic	147
Pasul 7: Eliberarea aduce pacea și linștea interioară pentru a trăi împlinirea	155
Cartea 3: Bucuria de a trăi în și cu Dumnezeu	161
Capitolul 1: Descoperirea de Sine	163
Capitolul 2: Conștientizarea realității unei viațe din Sine	173
Capitolul 3: Acceptarea faptului Iași, 2016 în divini	183
Capitolul 4: Începe să creezi din joacă cu inimă ușoară	191

Cuprins

Introducere	13
Trilogia Bucuriei	15
Cartea 1: Regăsirea puterii interioare	15
Pasul 1: Regăsirea puterii interioare	17
Pasul 2: Sindromul „salvatorului” ne îndepărtează de Sinele Divin	23
Pasul 3: Sentimentul de vinovăție - inamicul regăsirii puterii interioare ..	33
Pasul 4: Lipsa de valorizare încătușează Sinele Divin	39
Pasul 5: Lipsa de creativitate determină depresia și inhibă Sinele Divin.	47
Pasul 6: Trăiește viața conform credinței tale	55
Pasul 7: Când trăiești în prezent ești conectat(ă) la Sinele tău Divin	63
Pasul 8: Cum ne creăm viitorul?	71
Pasul 9: Bucuria Împlinirii, starea supremă de a fi	79
Cartea 2: Bucuria de a trăi fără mască	89
Pasul 1: Conștientizarea faptului că nu trăiești autentic	91
Pasul 2: Descoperirea măștilor	99
Pasul 3: Iertarea și eliberarea de trecut	109
Pasul 4: Lucrul cu mintea ta pentru a trece granițele personalității limitate	117
Pasul 5: A trăi cu tine în noua viață	131
Pasul 6: Bucuria stării de „A FI” autentic	147
Pasul 7: Eliberarea aduce pacea și liniștea interioară pentru a trăi Împlinirea	155
Cartea 3: Bucuria de a trăi în și cu Dumnezeu	161
Capitolul 1: Descoperirea de Sine	163
Capitolul 2: Conștientizarea potențelor divine din Sine	173
Capitolul 3: Acceptarea faptului că suntem divini	183
Capitolul 4: Începi să creezi din joacă cu inima ușoară	191

Respect pentru oam	Capitolul 5: Să trăiești bucuria pentru propria creație	203
	Capitolul 6: Celebrarea materializării redă puterea creatorului	211
	Capitolul 7: Manifestarea Sinelui Divin	219
Trilogia Credinței	225
	Cartea 1: Credințele noastre creează realitatea noastră	225
	Capitolul 1: „La început a fost Cuvântul...”	227
	Capitolul 2: Programarea copilului în primii șapte ani de viață	233
	Capitolul 3: Plasticitatea cerebrală și sănătatea creierului	245
	Capitolul 4: Credința noastră mută munții ignoranței și a limitărilor	255
	Capitolul 5: Credința, forță cu care transmiți o informație	261
	Capitolul 6: Credințele noastre creează realitatea noastră	273
	Capitolul 7: Ești creatorul realității tale	285
	Cartea 2: Afirmații pentru voi	293
	Cartea 3: Autovindecarea începe din creier prin forța mintii	331
	Capitolul 1: Cauzele apariției bolilor	333
	Capitolul 2: Cum întreținem o boală la nivel subtil (energetic și informațional)	341
	Capitolul 3: Corpul fizic este un radiograf al mintii noastre	355
	Capitolul 4: Recunoașterea și descoperirea puterii de autovindecare	367
	Capitolul 5: Autovindecarea prin forța mintii noastre	377
	Capitolul 6: Activarea fluxului de iubire divină necesar autovindecării ...	385
	Capitolul 7: Metode și modalități de autovindecare	395
Trilogia Cunoașterii	409
	Cartea 1: Cuvintele deschid fluxurile de conștiință cuantică	409
	Capitolul 1: Cuvintele deschid fluxuri de conștiință cuantică (linii de destin)	413
	Capitolul 2: „Mulțumesc” - cuvântul magic care deschide un flux de conștiință superior	421
	Capitolul 3: Cuvintele magice: Eu vreau, Eu cred, Eu știu, Eu pot, Eu sunt	431

trebuie să	443
------------------	-----

Capitolul 5: Metode prin care descoperi cuvintele cu care te blochezi și autosabotezi	453
--	-----

Capitolul 6: Cum faci un salt cuantic conștient prin cuvânt	459
--	-----

Capitolul 7: Cuvântul și rolul său în menținerea pe fluxuri de conștiință superioare ca frecvență	473
--	-----

Cartea 2: Din vorbele de duh ale străbunilor și fluxurile de conștiință cuantică	481
---	-----

Capitolul 1: Vorba de duh și fluxul de conștiință accesat	483
--	-----

Capitolul 2: Din cunoașterea străbunilor daci	489
--	-----

Capitolul 3: Noile Legi Frumoase (Belaginele) sau Legile lui Zamolxe	497
---	-----

Capitolul 4: Obiceiuri și rituri ale străbunilor daci și deschiderea fluxurilor de conștiință cuantică	515
---	-----

Capitolul 5: Vorbe de duh de origine biblică	521
---	-----

Capitolul 6: Proverbe românești explicate din perspectivă cuantică	527
---	-----

Capitolul 7: Din cugetările lui Nicolae Iorga - interpretare prin prisma conștiinței cuantice	553
--	-----

Carte 3: Cunoașterea și fluxurile de conștiință cuantică	563
---	-----

Capitolul 1: Taina cunoașterii	565
---	-----

Capitolul 2: Cunoașterea, comoara cea mai de preț	573
--	-----

Capitolul 3: Vibrația gândurilor și deosebirea lor	581
---	-----

Capitolul 4: Cunoașterea, forța care te înlăță pe un flux de conștiință superior	591
---	-----

Capitolul 5: Faptele indică cunoașterea autentică, trăită și manifestată	599
---	-----

Capitolul 6: Descoperirea Iubirii de Sine	609
--	-----

Capitolul 7: Cunoașterea și Iubirea de Sine	623
--	-----

Bibliografie	633
---------------------------	-----

Pasul 1

Regăsirea puterii interioare

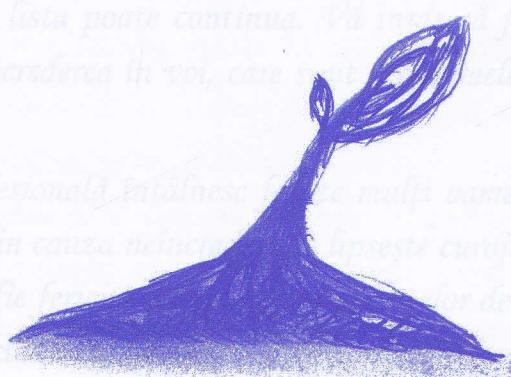
“Ciccare din noi se naște cu gând ceva care este dincolo de trup, minte și ulterior de personalitate.”

Acel ceva cointelește, după diverse studii din Statele Unite ale Americii, 11 unei adică 311,85 grame și urmărește diferența dintre un om viu și unul morț.

Acel ceva tot timpul este în noi și rămânește acolo în linia energetică, așteptând să-i dâm crezare și atenție. Este o forță nemărginită și deosebit de puternică, magnifică și poate să spune:

Totuși am fost în contact permanent cu această forță până la vîrstă de șapte ani, după care e intervenită educația condiționată de măslă, care ne-a „incațat” să nu ne mai ascultăm forța interioară. Din acel moment, din cauza discrepanțelor dintre sentimentele noastre și conștiințele exterioare, am început să ne pierdem încrederea în noi și să acționăm în conformitate cu legile sociale, chiar dacă nu înțelegem cum se acordă cu ele: „Nu e frumos să...”, „Nu se cade...”, „Te veai bine...”, „Nu ai voie să...”, „E periculos să...” etc și lista poate continua. Vă invit să faceți o introspecție și să vedeați de ce vă lipsește încrederea în voi, cum să le săpați cunoscările limitative după care ați fost ghidați în viață?

În practică mea profesională întâlnesc zilnic mulți oameni care recunosc că au o putere nemărginită, dar din cauza manierelor sociale nu știu să utilizeze curajul să acționeze, să-și facă viață mai frumoasă și să fie felice. În cadrul unei sesiuni de consiliere psihospirituală ajung să conștientizeze că sunt într-o situație deosebit de neagră, astfel încât negura

Dacă o experiență sarecăre din viața ta te lăsa cu un sentiment de nădejde și speranță în privința vieții tale, nu este să te întrebi unde și cum să te întâlniști cu ei. În primul rând, împreună cu tine, în ceea ce te consemnează viața și te aduce înțelegere și bucurie. În al doilea rând, să te întâlnești cu ei în ceea ce te aduce înțelegere și bucurie. În al treilea rând, să te întâlnești cu ei în ceea ce te aduce înțelegere și bucurie. În al patrulea rând, să te întâlnești cu ei în ceea ce te aduce înțelegere și bucurie. În al cincilea rând, să te întâlnești cu ei în ceea ce te aduce înțelegere și bucurie. În al săptamânilei, să te întâlnești cu ei în ceea ce te aduce înțelegere și bucurie. În al lunelor, să te întâlnești cu ei în ceea ce te aduce înțelegere și bucurie. În al anilor, să te întâlnești cu ei în ceea ce te aduce înțelegere și bucurie. În al secolului, să te întâlnești cu ei în ceea ce te aduce înțelegere și bucurie. În al mileniului, să te întâlnești cu ei în ceea ce te aduce înțelegere și bucurie. În al universului, să te întâlnești cu ei în ceea ce te aduce înțelegere și bucurie. În al totușii, să te întâlnești cu ei în ceea ce te aduce înțelegere și bucurie.

Fiecare dintre noi se naște cu acel ceva care este dincolo de trup, minte și ulterior de personalitate.

Acel ceva cântărește, după diverse studii din Statele Unite ale Americii, 11 unci, adică 311,85 grame și ar reprezenta diferența dintre un om viu și unul mort.

Acel ceva tot timpul este în noi și viețuiește acolo în inima energetică, așteptând să-i dăm crezare și atenție. Este o forță nemărginită și deosebit de puternică, magnifică și poate spune.

Toți am fost în contact permanent cu această forță până la vîrstă de șapte ani, după care a intervenit educația condiționată de masă, care ne-a „învățat” să nu ne mai ascultăm forța interioară. Din acel moment, din cauza discrepanțelor dintre sentimentele noastre și conștientările exterioare, am început să ne pierdem încrederea în noi și să acționăm în conformitate cu legile sociale, chiar dacă nu întotdeauna eram de acord cu ele: „Nu e frumos să...”, „Nu se cade...”, „Te vede lumea...”, „Nu ai voie să...”, „E periculos să...” etc și lista poate continua. Vă invit să faceți o introspecție și să vedeați de ce vă lipsește încrederea în voi, care sunt programele limitative după care ați fost ghidați în viață?

În practica mea profesională întâlnesc foarte mulți oameni care recunosc că au o putere nemărginită, dar din cauza neîncrederii le lipsește curajul să acționeze, să-și facă viață mai frumoasă și să fie fericiți. Pe parcursul ședințelor de consiliere psihospirituală ajung să conștientizeze cine sunt de fapt și ce vor cu adevărat, astfel încât negura

incertitudinilor se disipa, eliberând astfel forța interioară. Din acest moment oamenii pot accesa forța interioară, se lasă ghidați de ea, ca mai apoi să se vadă rezultatele unei vieți împlinite.

Pentru că nu avem încredere în noi ne risipim forța interioară inutil, investind prea multă energie în cei din jur: iubiți, părinți, copii, dogme religioase, salvatori cu trup sau fără, terapeuți, bani, bogătie (adică acumulări de tot felul), școli nenumărate (pentru a ne demonstra că suntem capabili), pentru ca acestea să ne valorizeze, să ne recunoască ca indivizi în societate, să ne salveze de diverse situații etc. Lista poate continua și o puteți completa fiecare.

Îți risipești puterea atunci când cineva sau ceva din exteriorul tău devine mai important decât ceea ce se află în tine.

Tot ceea ce îți trebuie se află în interiorul tău și nimeni altcineva nu poate ști mai bine decât tine ce cașe să urmezi, ce studii să faci, ce om să iubești, care-ți sunt idealurile, ce să-ți dorești ...

În momentul în care investești puterea, credința ta în exterior, te secătuiești de energie și de forță vitală, așteptând salvarea din afara, așteptând ca cineva să te îndrume, să te călăuzească, să te aprecieze. Spunea părintele Arsenie Boca „**cel mai important după Dumnezeu ești tu, că în tine de fapt se află Dumnezeu**”. Accesând forța divină din tine nu mai pierzi energie în exterior, ci pur și simplu acționezi cu toată forța, și atunci lucrurile se întâmplă aşa cum vrei; ești propriul tău stăpân și ești creatorul conștient al realității tale.

Numai tu însuți poți să-ți faci ordine în viață. Nu ai nevoie de o putere exterioară, deoarece te naști cu ea; trebuie doar să astupi găurile din găleata care a început să curgă.

Debarasează-te cât mai repede de iluziile și minciunile cu care ai fost hrăniti și cu care ai ajuns să te hrănești, pentru că te împiedică să trăiești viața aşa cum meriți. Făcând asta, vei avea o mare surpriză și îți vei da seama că te-ai mulțumit cu foarte, foarte puțin din ceea ce poți face și avea. Când îți dai seama de asta nu mai poți accepta

Reprezentanță legală și searhădă, ci te consideri îndreptățit să trăiești aşa cum vrei, aşa cum îți place, și nu vei mai putea lăsa să te trăiască viața pe tine, ci o vei trăi tu pe ea.

Dacă o experiență oarecare din viața ta te lasă cu un sentiment de neîmplinire sau insatisfacție înseamnă că Sursa din tine îți dă un semnal, iar dacă tu nu ascuți de Sinele tău Divin și mergi mai departe înseamnă că ai pornit la drum cu acel sentiment. Iar ideea că relațiile cu ceilalți te ajută să scapi de acel sentiment e doar o iluzie; de fapt interrelaționarea îl exacerbează. Există totuși o compensație:

Sursa puterii se află în tine dintotdeauna și pentru totdeauna;

ce ai de făcut de fapt este să devii conștient de ea, să începi

să te conectezi la ea și să acționezi măcar o dată ascultând de

Sinele tău Divin.

Când întreb pacienții dacă știu că sursa puterii lor se află în ei, îmi răspund că da știu, au citit în multe cărți, au văzut filme în care au aflat acest lucru, dar totuși, viața lor este numai o suferință și nu știu cum să facă să simtă și să trăiască și ei această stare de pace, de armonie, de bucurie și de împlinire.

Apoi le explic că tot ceea ce au citit la alții este o filozofie și nu un adevăr al lor pe care să-l fi trăit, deoarece nu au accesat forța și nu trăiesc în bucurie și pace. În momentul în care trăiești o stare, acea stare devine adevărul tău și nimeni și nimic nu îți-l mai poate lua, aşa cum spunea Iisus Hristos „**Cunoașteți adevărul și adevărul vă va elibera**”.

Când ai trăit pe propria piele și în propria viață o experiență, ea devine adevăr, și nimeni nu te mai poate manipula cu să vezi că e aşa sau altfel; tu știi și devii propriul tău stăpân.

Copilăria mea a fost marcată de o serie de extrasenzorialități, de neînțeles pentru mine atunci: vedeam felurite imagini din alte dimensiuni, iar faptul că nimeni nu mi le putea explica mă speria mult. În plus, nici nu puteam să discut cu multă lume acest subiect.

Pentru a vă conecta și a vă lăsa călăuziți de puterea Divină din voi, pe lângă analizele și introspecțiile pe care vi se faceți, puteți spune în fiecare dimineață de douăzeci și unu de ori următoarele afirmații:

- ✓ „Eu sunt dintotdeauna conectat(ă) la Sinele meu Divin”;
- ✓ „Eu sunt dintotdeauna ghidat(ă) de Sinele meu Divin”.

Spuneți aceste afirmații timp de douăzeci și nouă de zile de cât mai multe ori pe zi, atunci când aveți de luat o decizie, când vreți să faceți ceva, când vreți să vă implicați într-un proiect, când mergeți la o întâlnire, când aveți un discurs, când mergeți la un interviu etc, și veți trăi experiența să știți totul despre ce aveți să faceți. De ce douăzeci și nouă de zile? Deoarece atât îi trebuie unui neuron să crească din trunchiul cerebral până pe emisfere, unde să se creeze o rețea neuronală a experienței trăite, care devine adevăr și poartă de intrare pentru alte multe experiențe similare. Este ca atunci când ai învățat să mergi pe bicicletă, după ce ai mers o dată mereu vei ști să mergi. Odată ce ai creat o rețea neuronală cu o anumită vibrație ea va atrage informații cu energie specifică care va consolida rețeaua nou formată în timp, adică în șase luni de zile și astfel îți vei crea o nouă atitudine care va fi motorul schimbării tale și a realității înconjurătoare. Când te schimbi tu, lumea din exteriorul tău se schimbă, adică o percepție altfel și acționezi de asemenea altfel. Tu ești propriul tău stăpân și puterea ta este în interiorul tău.

Mult succes și dați drumul puterii interioare pentru a trăi în bucurie aşa cum ne-a îndrumat Iisus Hristos în Noul Testament; de opt sute douăzeci de ori a repetat Iisus „Bucurați-vă”.

Așa este și așa să fie!

Pasul 2

Sindromul „salvatorului” ne îndepărtează de Sinele Divin

Încă de când suntem mici nu se repetă într-unu „ajută pe aproapele tău”, „lăbește pe aproapele tău”, „faceti că mai mulțe fapte bune” - ca să te mărtuiesci. Aproape de fapte bune, „cineva spune tot e parat cu intenții bune”, iar în acest capitol vezi ocază explicația acestui adeu. Societatea și educația ne spun că „mai puțin contezi tu și te simți tu, important este să ajungi pe cai din jur și să fii în rănă cu lumea”, adică uniformizat - ca să fii mai ușor de manipulat, pentru că dacă ai atitudine faci „probleme” în sistem.

Acstea lucuri nu se implementează în minte că niște programe pe care trebuie să le urmăm ca să te fie bine în viață. Dar ironia sorții este că niciodată nu ne este bine atunci când punem pe alicineva pe primul loc, iar noi devem marionete ușor de manipulat, devem falsi și foarte obosiți, pentru că atunci când îți ajungi pe tău, nu mai ai timp de tine și de experiențele tale, nici nu nici și pernă ești de multe ori.

Cu timpul ajungem să nu mai putem spune „nu” nimic căci chiar nu putem ajuta pentru că trebuie să facem multe fapte bune și să ne întărim”.

De aici apar în mintea noastră filtre subliminați, care sunt de genul:

- nu sunt suficient de bun
- dacă spui nu
- nu o să mă mai încreșcă ușor în dacă spui
- nu vreau să suferă nimic dacă spui „nu”
- nu creau să rănesc pe nimic dacă spui „nu”

Încă de când suntem mici ni se repetă într-una „ajută pe aproapele tău”, „iubește pe aproapele tău”, „faceți cât mai multe fapte bune” - ca să te mântuiesti. Apropo de fapte bune, „drumul spre iad e pavat cu intenții bune”, iar în acest capitol veți vedea explicația acestui adevăr. Societatea și educația ne spun că: „mai puțin contezi tu și ce simți tu, important este să ajuți pe cei din jur și să fii în rând cu lumea”, adică uniformizat - ca să fii mai ușor de manipulat, pentru că dacă ai atitudine faci „probleme” în sistem.

Aceste lucruri ni se implementează în minte ca niște programe pe care trebuie să le urmăm ca să ne fie bine în viață. Dar ironia sortii este că niciodată nu ne este bine atunci când punem pe alțcineva pe primul loc, iar noi devenim marionete ușor de manipulat; devenim falși și foarte obosiți, pentru că atunci când îi ajuți pe toți nu mai ai timp de tine și de experiențele tale, nici nu mai știi pe unde ești de multe ori.

Cu timpul ajungem să nu mai putem spune „nu” atunci când chiar nu putem ajuta, pentru că trebuie să facem multe fapte bune ca să ne „mântuim”.

De aici apar în mintea noastră alte subprograme, le-aș numi eu de genul:

- nu sunt suficient de bun(ă) dacă spun „nu”;
- nu o să mă mai iubească nimeni dacă spun „nu”;
- nu vreau să suferă nimeni dacă spun „nu”;
- nu vreau să rănesc pe nimeni dacă spun „nu”; etc.

E o iluzie să crezi că salvezi pe cineva; dimpotrivă, devii „călău” pentru acea persoană deoarece nu-l săi să se ajute, să-și creeze noi rețele neuronale prin care să stăpânească experiențele viitoare. De curând am decis să nu mai fac nimic pentru copiii mei din ce pot ei face; mă uit la ei cum fac, îi observ și îi las să experimenteze. Vreau să spun că e fantastic, atât pentru ei cât și pentru mine, deoarece ei trăiesc acea experiență, și-o însușesc, și oricând vor putea să o facă din nou cu succes, iar eu nu mai sunt atât de trasă în toate părțile și de obosită.

Băiatul meu de șapte ani a luat într-o zi un cuțit în mâna să curete un kiwi. Am alergat repede să-i iau cuțitul, de teamă că se va tăia, explicându-i, în tot acest timp, că nu are voie să umble cu cuțitul, că este periculos. Cât timp am curățat eu fructul el plâng ea, și nu înțelegeam de ce. Într-un final, mi-a spus cu lacrimi în ochi că era plăcerea lui să curete acel fruct și să-l mănânce, dar că acum nu mai vrea.

A fost o lecție extraordinară. Am rămas fără reacție aproximativ cinci minute, timp în care în mintea mea s-au derulat toate programele și scenariile prin care facem foarte mult rău copiilor noștri; prinț-o hiperprotecție nu-i lăsăm să se dezvolte experimentând. Și de atunci am încredere în el și nu pățește nimic. Copiii se lovesc sau se accidentează atunci când noi nu avem încredere în ei, atrăgând, cu mintea noastră, tot ce gândim despre o anumită situație. Așa că mare grija mare..., suntem responsabili de ceea ce creăm în jurul nostru.

Crezi că cei care te iubesc cu adevărat se vor supăra când tu spui „nu” la ceva ce chiar nu poți sau nu ai cum? Vei avea o mare surpriză, aşa cum am avut și eu să văd că interlocutorul meu nu s-a supărat, ci din contra, a rezolvat mult mai repede și mai ușor decât aveam eu resurse și timp. Și e normal aşa, când ai o nevoie, o problemă, tu ești cel mai în măsură să o rezolvi, pentru că dacă ți-a apărut, înseamnă că poți să o rezolvi. Tot ce primești se datorează faptului că ești pregătit pentru ceea ce primești, deci poți. Cum se spune din popor „Dumnezeu îți dă atât cât poți duce”, nu mai mult.

De multe ori nu spunem „nu” pentru că nu vrem să refuzăm sau să rănim pe cineva (vezi programul implementat); nu știi dacă rănești sau nu pe celălalt, dar mintea ta crede asta. Cu toate acestea îi rănim și pe alții și pe noi dacă ne prefacem că totul e în regulă atunci când nu e. Când încerci să-i protejezi pe ceilalți de fapt vrei să te autoprotejezi. Dacă ai avea încredere că prietenii sau cunoștințele tale sunt capabile să facă față unui „nu”, atunci nu ai mai ascunde adevărul. Atunci când îi consideri slabii pe ceilalți de fapt îi desconsideri și dimpotrivă, le recunoaștem valoarea atunci când suntem sinceri.

Sunt atâtea familii sau cupluri care stau într-o relație de compromis, de teamă să spună că nu mai merge sau nu aşa văd ei iubirea etc; și unde este acum societatea datorită acestor compromisuri? Se vede cu ochiul liber: într-o mare suferință de la parteneri de cuplu, copii, sisteme, guverne etc.

Într-o relație, dacă nu câștigă amândoi nu câștigă nici unul. Dacă partenerul sau partenera șovăie în relație nu mai lăsa lucrurile să treneze. Fie pui punct, fie îți schimbi punctul de vedere. De obicei există modalități de a ameliora o situație (sau atitudinea față de ea), pentru ca toată lumea să fie mulțumită. Când ai de luat o decizie, nu uita să te conectezi la Sinele tău Divin și să repeți de cât mai multe ori afirmația:

- ✓ „Eu sunt dintotdeauna ghidat(ă) de Sinele meu Divin”.

Adesea trebuie să faci unele schimbări, alteori trebuie să-i pui punct. Poți anunța orice - o demisie, încheierea unei relații sau schimbarea unei relații - cu dragoste, apreciere și respect.

Dacă ești sincer și respectuos cu ceilalți, îi protejezi mai mult decât dacă le spui „nu”. Un „nu” cinstiț este la fel de important ca și un „da” cinstiț pentru că îl slujește și îl binecuvântează în egală măsură pe cel care-l spune și pe cel căruia îi este adresat.

De fapt când spui „nu” îi dai celuilalt dreptul și ocazia să experimenteze, să-și demonstreze că poate face el ceva, să câștige și să-și recapete încrederea în forțele proprii, deci abia atunci îl ajuți cu adevărat.

În momentul în care vrei să faci tu în locul celorlalți, de fapt tu vrei să controlezi totul deoarece nu ai încredere că și celălalt poate. Oamenii din jurul tău sunt atât de mari sau atât de mici cât le permiti tu să fie.

De fiecare dată când nu lăsăm pe cei din jur să se ajute singuri, ei nu depășesc acea experiență, iar noi ne suprareponsabilizăm cu treburi care nu sunt pentru creșterea noastră. Poți să le faci ușor deoarece le-ai stăpânit cândva și ai rețele neuronale solide, dar vei fi obosit, vei face lucruri care nu îți plac, doar de dragul de a face în locul altuia, nu vei lăsa și pe alții să se afirme și să-și demonstreze că pot etc.

Dacă scapi de sindromul salvatorului le vei permite celorlalți să-ți preia o parte din treburi și oricât ar părea de ciudat, vei avea câteva avantaje clare:

- nu vei mai face ceea ce nu-ți place;
- vei avea mai mult timp pentru activitățile care îți plac;
- le vei da și celor din jur posibilitatea să se afirme și să-și crească încrederea în ei;
- toți vor fi mai mulțumiți și fericiți;
- iar tu te vei bucura cu adevărat de viața ta.

Când îți imaginezi că știi mai bine decât omul din fața ta, de fapt ignori Divinitatea din acea ființă, ignori potențialul magnific pe care-l are de scos la suprafață pentru a manifesta necunoscutul din el. Dacă forțezi pe cineva să se schimbe, de fapt treci peste liberul lui arbitru și îi răpești posibilitatea de a alege liber. Cine te crezi? Liberul arbitru înseamnă dreptul fiecărui de a alege să trăiască fie în Rai, fie în infern, fie la București sau oriunde pe această planetă.

Preocuparea pentru comportamentul altui om este de fapt un semnal pentru tine că ești în eroare.

Dacă te preocupă problemele altora este problema ta.

Dacă nu te preocupă problemele altora de fapt îi ajută.

Eu am reușit să scap de acest sindrom, care era alimentat de subprogramul „nu sunt suficient de bună dacă...”, abia de un timp relativ scurt și mă simt extraordinar; viața mea și a celor din jur este alta, am o pace interioară pe care nu am experimentat-o

niciodată în viața mea indiferent câte slujbe, rugăciuni, cursuri și meditații am făcut.

De atunci totul este magnific. S-a produs într-o clipă când am primit informația de la Sinele meu Divin că de fapt fac mult rău oamenilor că nu îi las să-și creeze propriile lor rețele neuronale cu care să poată lucra ori de câte ori au nevoie. Dacă eu pot este rezultatul faptului că în timp mi-am creat rețelele necesare cu care pot experimenta. Am o vorbă: dacă un singur om din univers poate ceva, atunci orice om poate, numai să vrea și să acționeze în direcția dorinței lui. Iar dacă eu îi ajut, făcând în locul lor ceva ce pot și ei, atunci ei nu-și creează rețele suficiente de solide să se poată ajuta singuri, și astfel când nu voi fi lângă ei vor suferi că nu vor ști ce au de făcut.

Așa că de atunci oricine vine să-l ajut, prima întrebare cu care încep discuția este „Tu ce ai făcut pentru această situație?”. Dacă a făcut ceva îi mai dau câteva repere sau pârghii, dacă nu, îi spun ce să facă și mai departe este treaba lui dacă vrea să acționeze sau nu, nu trec peste liberul arbitru al nimănuilor.

Îi spun să repete afirmații de genul:

- ✓ „Eu am dintotdeauna încredere în mine”;
- ✓ „Eu sunt dintotdeauna un geniu”;
- ✓ „Eu sunt dintotdeauna plin(ă) de inspirație divină”;
- ✓ „Eu sunt dintotdeauna inteligență creatoare”;
- ✓ „Eu sunt dintotdeauna plin(ă) de forță vitală”;
- ✓ „Eu dintotdeauna pot tot ce vreau și îmi propun”;

Acesta este ajutorul pe care îl pot da în prima fază, să îi spun ce să facă (adică nu mai fac eu în locul lui); apoi în a doua fază îl trimit la Sinele lui Divin să intre în contact cu el, că El știe cel mai bine ce și cum să facă, și astfel toată lumea este fericită, liniștită, în pace și celui care experimentează îi crește sufletul și are mari satisfacții că a reușit singur. Vă dați seama ce satisfacție ai când faci tu ceva și îți reușește. De fapt atunci îți găsești puterea interioară, devii propriul tău stăpân și ești liber precum vulțurul.

(Evanghelia după TOMA)

Ce interesant spunea apostolul Toma acum două mii de ani, cum că dacă scoatem din noi la suprafață în viața de zi cu zi lumina Sinelui Divin, asta ne va elibera (măntui) și ne va face să experimentăm întru pace și bucurie. Dacă nu scoatem la suprafață în viața și experiențele noastre, dacă nu cunoaștem lumina Sinelui Divin, acel ceva ne va ține prizonierii proprietiei noastre minți și vom muri plini de suferințe, frustrări, boli și neputințe. De noi și de libera noastră alegere depinde fericirea sau nefericirea noastră.

Dacă toată viața ne-o petrecem încercând să salvăm toată omenirea dar nu suntem atenți la noi, la corpus nostru, la mintea noastră, nu vom ajuta de fapt pe nimeni iar noi ne pierdem talanții pe care i-am primit când am venit în trup; pierderea talanților înseamnă stagnare și reîntoarcerea la viața pe pământ, la școala iubirii, până vom înțelege că fiecare este propriul stăpân și responsabil pentru propria sa viață.

Toată puterea este în noi, pentru că este de la Sinele nostru Divin, nu o căutați în stele, cristale, aur, catedrale, instituții, nu este în exteriorul nostru, este doar în noi și se manifestă prin ce facem cu ea. Atâtă timp cât ai incredere în Sinele tău Divin, cât ești conectat la el și cât ascuții mesajele lui, atunci trăiești doar în pace și armonie cu tine și cu cei din jurul tău.

Fiecare dintre noi este creatorul propriei realități. Cum ar fi să trăim într-o lume în care toți suntem creatori și fiecare va veni cu creația sa și împreună ne vom veseli și bucura de roadele creației noastre?

Sună interesant și de dorit. Dar veți spune că noi nu putem schimba lumea. E adevărat, dar ne putem schimba pe noi. Iar atunci când ne schimbăm noi, toată lumea din jur se schimbă, mai exact ne schimbăm perspectiva asupra realității. Și uite aşa azi un pic mâine un pic, fiecare face eforturi de lucru cu el, cu personalitatea lui și cu